

SLOVENSKI NAROD.

Vakaj vsak dan svečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogrsko deželo za vse leto 25 K, za pol leta 13 K, za četrt leta 6 K 50 h, za en mesec 2 K 80 h. Za Ljubljano s pošiljanjem na dom za vse leto 34 K, za pol leta 12 K, za četrt leta 6 K, za en mesec 2 K. Kdor hodi sam ponj, plača za vse leto 22 K, za pol leta 11 K, za četrt leta 5 K 50 h, za en mesec 1 K 90 h. — Za tuje dežele toliko več, kolikor znaša poštnina. — Na naročbe brez istodobne vpošiljatve naročnine se ne ozira. — Za ostanila se plačuje od peterostopne petit-vrste po 12 h, če se ostanila tiska enkrat, po 10 h, če se tiska dvakrat in po 8 h, če se tiska trikrat ali večkrat. — Dopisi naj se izvolé frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravljanje je v Knafljovih ulicah št. 5. in sicer uredništvo v I. nadstr., upravljanje pa v pritličju. — Upravištvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, ostanila, t. j. administrativne stvari.

Mesečna priloga: „Slovenski Tehnik“.

Uredništva telefon št. 34.

Posamezne številke po 10 h.

Upravištva telefon št. 85.

Nemški obrekovalci.

Nikjer na svetu se kaki narodni manjšini ne godi tako dobro, kakor se godi Nemcem na Kranjskem. Po številu so brezpomembna skupina ljudi, na katero bi se v drugih deželah nihče ne oziral in katerih bi nihče ne upošteval. Na Kranjskem pa uživajo kar neverjetne pravice in še celo predprave. Vse šole imajo za vzgojo svoje mladine, njihov jezik uživa popolno ravnopravnost v celi deželi tudi tam, kjer ni nobenega Nemca, najboljša služba so v njihovih rokah in nihče jim ne dela ovir in težav v gospodarskem življenju, tako da si izlahka kupijo imetje.

Pa vendar niso zadovoljni. Ta peščica ljudi, ki je kulturno, socialno in politično brezpomembna in se le umetno vzdržuje pri življenju, ta peščica hoče gospodovati v naši slovenski deželi in nastopa kot Herrenvolk, kateremu bi moralo slovensko prebivalstvo hlapčevati.

Namesto da bi bili Nemci veseli, zadovoljni in hvaležni, da se jih pušča v miru, provocirajo vedno boje. Koder morejo ovirajo kulturna in socialna, narodna in gospodarska prizadevanja slovenskega prebivalstva. Povsod spletkarijo proti Slovincem, povsod jim skušajo delati škodo, nobeno sredstvo jim ni prenizkotno, da bi ga ne uporabljali za svoje podle namene.

S posebno vnamo in z vso hudobijo, ki jim je lastna, obrekujejo kranjsko deželo in njega slovensko prebivalstvo. Na najnevarnejši način krađejo svoji lastni domovini čast in poštenje svojim rojakom, da bi spravili deželo in prebivalstvo na slab glas. To traja že desetletja, to prakticirajo s posebno vnamo; vse se pri njih izpreminja, le v tem so dosledni.

Te dni se je mudilo nekaj angleških časnikarjev na Kranjskem in Nemci so hiteli, da pri tej priliki zopet opljujejo čast kranjske dežele. V „Grazer Tagblattu“ je izšel strupen sramotilen članek, čigar vrhunec je

izjava: „Durch wüste Deutschenhetzen hat man unser schönes Heimatland vor der grossen Welt derart in Verruf gebracht, dass sich kein Mitteleuropäer unbewaffnet nach Krain getraut.“

Tu se pač vse neha. Tu se predstavlja prebivalstvo naše dežele kot nekaka razbojniška tolpa, med katero človek ne sme stopiti drugače kot z revolverjem v roki.

In ta hinavščina! Slovenci da smo sami spravili deželo na tak glas. Kdo pa vedno obrekuje in grdi deželo in prebivalstvo? Nemci! Tiste „wüste Deutschenhetzen“ so puhla pretveza. Nikjer se ni Nemcem še nič zgodilo. Slovence so v Gradcu in na Dunaju, v Celju in Mariboru že pobijali in klali samo zato, ker so med seboj slovenski govorili. Kdaj se je kaj takega že kakemu Nemcu na Kranjskem zgodilo? Tiste demonstracije, ki so se nekajkrat zgodile vsled nesramnih nemških provokacij more samo hudobija proglasiti za izraz sovraštva, ko so bile le protesti protinemškemu početju. Ko bi bilo kaj sovraštva proti Nemcem, bi se tem Nemcem prokleto slabo godilo, saj bi morali lakote poginiti, če bi jim Slovenci ne dajali zasluzka.

Ves članek v „Grazer Tagblattu“ je imel namen, v hinavski obliki novič oblatiti kranjsko deželo in njega prebivalstvo, ukrasti deželi in Slovincem nekaj časti in kar mogoče oškodovati tujski promet. Nemci delajo kakor rečeno od nekdaj na to in nadaljujejo sistematično to početje. Geografska lega kranjske dežele je že tako neugodna za tujski promet, saj leži Kranjska na koncu alpskega ozemlja, predaleč od zapadne Evrope, da bi se moglo računati na večji obisk tujcev iz tistih krajev. Daleč okrog našega ozemlja stanujejo Nemci in te skušajo kranjski Nemci in nemurji odvrniti in zato jim slikajo deželo kot jamo razbojnikov, kamor ne sme človek stopiti neoborožen.

Prva jugoslovanska umetniška razstava v Ljubljani.

Kdaj nam priredite, slovenski umetniki, zopet kako razstavo v Ljubljani? Govorilo se je in pisalo zadnje čase veliko o nekaki zvezi jugoslovanskih upodabljalov umetnikov. Bile so razstave v Sofiji, v Belem gradu in v Zagrebu. Čitali smo po časnikih, da se priredi umetniška razstava tudi v Ljubljani — pa do danes ni ne duha ne sluha o kakih pripravah za razstavo. Pet let je preteklo od zadnje slovenske umetniške razstave v tukajšnjem „Narodnem domu“. Pet let — mnogo časa! Ta leta so pač Nemci imeli skoro vsako leto v kazini umetniške razstave, ki niso bile slabe in so bile dobro obiskane. V teh petih letih pa se je marsikaj obrnilo na boljše tudi v prid slovenski umetnosti. Občinstvo se zanima za umetniška vprašanja bolj nego poprej in čisto gotovo je, da bi bila umetniška razstava sedaj bolje obiskana nego je bila pred petimi leti.

Občinski svet ljubljanski je lani sklenil, ustanoviti na mestne stroške umetniško galerijo, katero bi podpirala tudi dežela in država. V ta namen je sklenil postaviti občinski svet v svoj budget vsako leto po par tisočakov za nakup slik in kipov. Ako se torej priredi v Ljubljani umetniška razstava, je čisto gotovo, da kupi mesto za svojo novo galerijo nekaj umotvorov. Umetniki slovenski, obračamo sedo Vas, da nam priredite šeleto kako razstavo v Ljubljani, kamor povabite svoje tovariše Bolgare, Srbe in Hrvatov. Takisto se obračamo do Hrvatov, Srbov in Bolgarov s prošnjo, da začno takoj misliti na umetniško razstavo v Ljubljani! Vsi jugoslovanski umetniki naj se začno dogovarjati zastran skupnega dela. In ko nastopi jesen, naj dozorijo tudi Vaš sklep, naj postanejo Vaše besede meso in kri — in v Ljub-

ljani naj se otvori prva jugoslovanska umetniška razstava! Jugoslovanski umetniki, Vi ste tudi takorekoč dolžni prirediti v Ljubljani tako razstavo, saj smo Slovenci del skupnega organizma in saj imate v svojem programu tudi našo Ljubljano, kjer ste obljubili prirediti umetniško razstavo.

Ljubljana pričakuje, da jo razveselite z duševnimi užutki, da ji pokazete plodove svojega duha!

Ljubljana Vas pa tudi vesela sprejme pod svoje okrilje!

Ali naj imajo samo Nemci svoje razstave v kazini? Pokazite in dokažite, da je Ljubljana slovenska in jugoslovanska!

Hrvatski vseučiliški profesorji so otvorili v Ljubljani svoje privatno vseučilišče, otvorite tudi Vi, umetniki, Vi slikarji in kiparji, vsaj za nekaj tednov svojo umetniško galerijo na razstavi!

Poleg politike in drugih dnevnih prozaičnih skrbi bi mi radi imeli zopet enkrat tudi kak višji umetniški užitek! Na svidenje, umetniki, v beli Ljubljani v jeseni! **Umetnik.**

Pred otvoritvijo državnega zbora.

Praga, 11. junija. „Narodni Listy“ izjavljajo, da bodo slovenske stranke solidarno nastopile proti kandidaturi Weisskirchnerja za predsedniško mesto. Slovenske stranke stoje na stališču, da so v večini, čeprav je razlika le majhna, in da jih bodo podpirali zionisti in Italijani. Za kandidate za predsedništvo se imenujejo Herold, Kramar in Žaček.

Dunaj, 11. junija. Jutri se vrši na Dunaju ustanovni shod nemške demokratične stranke. V vodstvo se pokliče tudi poslanec baron Hock.

Lvov, 11. junija. Šest poljskih socialistov iz Galicije in Šlezije ustanovi v socialnodemokratski stranki posebno avtonomistično skupino.

Praga, 11. junija. Češki socialni demokratje si ne ustanove posebnega kluba, temuč vstopijo v skupni socialnodemokratski klub.

Dunaj, 11. junija. Dunajski rotoški mandat, ki ga ni hotel sprejeti bivši ministrski predsednik dr. Körber, namerava liberalni osrednji volilni odbor ponuditi dvornemu svetniku prof. baronu Wieserju, dočim kandidira nemška napredna stranka finančnega komisarja dr. Waberja, ki je bil zaradi volilne agitacije premeščen v Bregenc. — Kandidaturo za notranji okraj Dunaja je sprejel bivši minister dr. vit. Wittek.

O galiskih volitvah.

Lvov, 11. junija. Maloruski volilni odbor je priobčil poziv na volilce, naj zbirajo gradivo o volilnih zlorabah, korupciji in terorizmu ter ga pošljejo maloruskim poslancem. Prva naloga maloruskih poslancev v državnem zboru bo, delovati na to, da se popolnoma odpravi dosedanj volilni sistem ter dobi tudi Galicija enake določbe za volilve, kakršne veljajo v drugih kronovinah. Takoj nato pa začno maloruski poslanci z akcijo za splošno, enako in direktno volilno pravico za deželne zборе.

Saniranje deželnih financ.

Dunaj, 11. junija. Včeraj je bila v mestni hiši konferenca vseh avstrijskih deželnih odborov. Po živahni debati se je sklenilo soglasno, da je za saniranje deželnih financ povabiti vse deželne odbore, naj naprosijo državne poslance dotičnih dežel, da v začetku državnoborskega zasedanja vložijo nujni predlog, v katerem se poziva vlada, da v začetku prihodnjega zasedanja predloži zakonski načrt za popolno in trajno saniranje deželnih financ. Dotični zakonski načrt naj vlada najprej predloži deželnim odborom v pregled. Vladi se nadalje priporoča, naj odločno nadaljuje s poddržavljenjem želez-

LISTEK.

Cinik Steska.

(Dalje.)

III.

Protij jeseni nekoč je prejel Steska nenadoma brzovjavko iz Budimpešte, da mu je umrl stric. Brzjavil je notar in obenem sporočil, da pripada po oporoki velik del premoženja Steski. Vest ga je tembolj razveselila, ker je bil njegov stric človek, ki ga ni ljubil nihče v vsej obitelji, in ni zato provzročala njegova smrt nikakršnih bolesi. Ko se je pripeljal včasih po trgovini v svoj domači kraj, ni svojih znancev niti obiskal, in če je slučajno srečal katera na ulici, ga je na kratko odpravil.

„Posla imam, dragi moj, drugič. Naposled — takrat je držal že v roki klobuk — ne mislim še jutri umreti. Torej na svidenje!“

Tako je naglo odšel in se odpeljal, ne da bi posetil domače ljudi. Steski so očitali prej včasih, ko je bil še doma, da se je nurgel v strica,

da je ravno tako brezbrizen in do skrajnosti nepriljuden človek. No, to je bilo še takrat, ko so še živeli starši in sestra Marica, ki se je vozila na kolesu, se prehladila in umrla potem za jetiko.

Steska je torej vest o denarju razveselila. Že davno prej je mislil o neprijetnostih svoje službe in svojega poslovanja. V zadnjem času si je bil nakopal polno sovražnikov in odstrani je čul, da ga namerava neki meščan ob priliki sklofutati na ulici, češ, da je nepravilno pisarjenje krivo, da ni bil on izvoljen v občinski svet. Tudi načelnik stranke, katere glasilo je on urejeval, je bil prišel nekoč nanj in mu dokazoval, da je vse tisto, kar piše on o razmerah na Stajerskem, velika oslarija. To je bilo ob času neklih volitev in jasno je, da je Stesko hudo zadelo. In zato je torej odpovedal svoje mesto z veseljem in je čutil, ko je prihajal zadnje dni v uredništvo, neko posebno in do čudovitosti prijetno slast v mislih, da so to zadnji dnevi in da se ne bodo ponavljali nikoli več.

Napravil se je takoj v Budimpešto in poklical vdovo Poljakovo, da se od nje po dostojnosti poslovil.

„Odhajal bom zdaj, gospa, za nekaj časa v Budimpešto, vam pa priporočam, da se blagovolite včasih ozreti na moje stvari.“

Vdova Poljakova je stala pred njim, mislila je nekaj in gledala v tla, a nato mahoma dvignila oči.

„Vi boste dovolili, da sedem. Dolgčas mi je danes — bog ve zakaj in nimam nikogar, da bi se z njim pogovorila.“

Sedla je, z roko je popravljala lase in nadaljevala potem v istem tonu dalje.

„Če človek živi tako kakor jaz, kaj ima resnično na svetu kakor puščobo. Ampak to je usoda, dragi moj, jaz sem o tem prepričana. Goethe pravi, da je treba „in das volle Menschenleben greifen“, ali to velja samo za tiste, ki imajo talent zato. No, jaz nimam talenta.“

Steska je sedel, če tudi se mu je zdelo razgovarjanje nepotrebno, in spregovoril z nasmehom na obrazu, ki je kazal dolgčas.

„Jaz mislim to nekoliko drugače. Čustev je treba zato v prvi vrsti, pojmiti svojega bližnjega srečo in nesrečo ... jaz mislim milostiva, da vam manjka čustev ...“

„Preveč je tega, dragi gospod, daleč preveč.“

In nato se je igrala vdova Poljakova z vizitnico, ki je ležala na mizi, in nekaj premišljevala. Potem je dvignila obraz in izpregovorila nenadoma.

„Kakšno se vam zdi moje življenje, pripovedujte natančno!“

In gledala mu je v obraz z gorečimi črnimi očmi in vse njeno telo je izražalo nestrpnost pričakovanja.

„No,“ je izpregovoril Steska in začudeno pogledal — „to je težko odgovorjati.“ Potem je pomislil in nadaljeval čez par minut. „Lepo, draga gospa, prijetno. Vi uživate visoko pokojnino, da si lahko privoščite mnogo veselja. Ni treba, da bi stradalo vaše srce v nobenem oziru. Ako si želite ljubezni, pomignite samo z roko in zelo mnogo vam bo na ponudbo.“

„Ampak, če človek nima tega, česar si želi — je ugovarjala vdova in njeno lice je mahoma zardelo.

„Ah, ne izbirati! Jemati od kraja! Vse križem, kakor da življenje.“

Potem sta umolknila oba. Steska je prižigal cigareto, a vdova je gledala predse in se igrala zopet z vi-

zitivno. Zunaj je sijalo solnce in zdaj in zdaj je udarjal s ceste skozi odprta okna ropot voz in konjskih kopit. V nasprotni hiši je igral nekdo na citre neko tirolsko pesem in obenem tudi pel s sirovim in s hripavim glasom.

„Vi boste zdaj odšli in enkrat pozneje boste tudi zapustili to stanovanje pri meni“ — je izpregovorila vdova po daljšem molku, ne da bi dvignila oči.

„Kajpa! Jaz bom odšel, kadar se odločim za kak kraj. Dozdaj še nisem tega storil. Najbrž pojdem za enkrat v Švico, ali še kam dalje. No, to bomo videli.“

„In vam bo čisto lahko od tu odhajati ... iz teh krajev, mislim, iz teh razmer?“

Vprašala je tišje in je sklonila glavo nekoliko nižje. Njega je vprašanje začudilo in mahoma mu je postalo zoprno. Vstal je in se pričel šetati po sobi.

„No, jaz vendar nisem sentimentalen ali zaljubljen. Enkrat, no, nemnost — enkrat sem ljubil in iskal prilike, da bi pokleknil pred svoj ideal“ — to besedo je izpregovoril zategnjeno in zanesljivo — „in se razjokal in prosil milosti. A je to

njo prej igrala, siloma ob mizo.
„Kdo se vam vsiljuje, kdo?“

In tako se je zgodilo.
(Dalje prih.)

Deželna vlada je dne 20. oktobra 1899 vsled rekurza Dzimskega in tovarišev naročila deželnemu odboru odstranitev samoslovenskih tablic, ker je deželni odbor leta 1894. razvelja-

Delovanje gasilnega in reševalnega društva v L. četrtletju 1907. Poročevalec prejmi. Društvo je posredovalo pri 7 požarih, reševalno

„Splošna avstrijska družba za male železnice na Dunaju“ je ponudila mestni občini, naj ji odkupi električno cestno železnico v Ljubljani, oziroma da se revidirajo cene za oddajo toka v železnične namene. Odkupnine zahteva 830.000 K. Ob enem nasvetuje družba, naj bi mestna občina uvedla avtomate, da si prihrani konduktarje. Direktorji mestne elektrarne je proti odkupu, ker pride železnica po 50 letih itak brezplačno v mestno last. Družba ima res velike težave ter se njen investirani denar niti z 1% ne obrestuje, toda tudi daleč ne more iti hvaležnost mestni občini. Ponudba se je odklonila. Istotako se je odklonila želja, naj bi se cene za tok revidirale, da bi se elektroštevci prestavili od izvira toka za translatorje, s čimer bi si družba prihranila 20 do 30% stroškov. (Poročevalec obč. svetnik Šubic).

— Slovenski sodniki pozor „Slovenec“ odnosno dr. Žlindra s pod štev. 126 ex 1907 v notici „Čedni sodnijske razmere“ na nečuvzen način zaletuje v sodnika M. Z. v Mokronogu, ter citira posamezne odlomke iz neke njegove razsodbe, v kateri je sodnik kratko, a jedrnatno in resnično označuje izobraženo stanje „Slovenčevih“ Šusteršičevih backov. Pri tem grozi ta katoliški list temu sodniku in sploh vsem sodnikom. Mari mislite „Slovenec“ in Žlindra, da je le njima dovoljeno kritikovati in blatiti vse sloje, ki ne hodijo skoz „dru in str za njima; — njiju slepih privrženec pa se ne sme dotakniti nikdo. Mari mislite, da se jima mora klanjati in ukloniti vsakdo, celo uradnik, ki po Šusteršičevih besedah žre in le žre in ničesar drugega! Sicer je pa pravčasno došel ta krščansko-katoliški izbruh katoliško-krščanske ljubezni do bližnjega, ki jasno kaže, kaj je cel neodvisnim sodnikom pričakovati od stranke Žlindre in „Slovenca“. Ali tudi ta izbruh sad zveze klerikalcev z Nemci? Kako da „Slovenec“ ne ničesar vedeti o dr. Kaiserju in drugih nemško-načijonalnih sodnikih, ki z vsemi silami vsiljujejo nemško uradovanje in gladijo pot kurzovcem, — našincem pa jemljejo kruh in jih in podrivajo? Kam plovemo, kaže najnovejša imenovanje nadsvetnika Elserja inšpektorjem graškega nad sodnega okrožja, onega redkega moža, ki je bil za časa svojega službovanja v Ljubljani — kakor so poročili

darjale „Ljubljanka“ in „Freie Stimmen“, najbolj čislani in priljubljeni član ljubljanske nemške družbe, ko se je vedno zvesto, verno in vdano žrtvoval za nemško stvar. Ali ni tudi to imenovanje sad nemško-klerikalne zveze? Drugi dan po tem napadu se je isti list zaletel v sodišče v Idriji. Pod napisom: „predznanost sodnega pravnika“ piše namreč: „Včeraj smo objavili izbruh strasti liberalnega sodnega adjunkta v Mokronogu. Danes se nam poroča podoben slučaj ob okrajnega sodišča v Idriji. Državni poslanec za idrijski okraj gospod Josip Gostinčar je namreč dobil povabilo k sodišču z naslovom: „Josip Gostinčar, kandidat klerikalne stranke v Ljubljani.“ Proti takim izbruhom liberalne pameti pri sodnih uslužbenih bomo na pristojnem mestu protestirali in zahtevali primerno — plačilo.“ Tako „Slovenec“. Ali tem ljudskim prijateljem ne zadostuje, da je sodnik primerno označil stan in posel Gostinčarjev? Ali mar zahtevajo, da bo sodnik v svojem vabilu navedel vsa častna mesta Gostinčarjeva in vse častne naslove od „pometača“ naprej? Oj ti uboga kratka pamet, ki je koncentrirana v „Slov.“ uredništvu! Sedaj pa vidite gospodje kolegi, kako Vas ceni klerikalna brezdomovinska banda in kako samo premišljuje, kako bi škodovala neodvisnim sodnikom.

— **Dr. Lampe na Koroškem.** V nedeljo teden se vrši Podlube-ljem na Koroškem zborovanje tamš-njega izobraževalnega društva. Kakor poroča „Slovenec“, nastopi na tem zborovanju dr. Evgen Lampe. Da sme ta kranjski hujskač nastopati na shodih koroških Slovencev je slabo znamenje. Ne bomo vprašali, so li koroški Slovenci že pozabili, kako jih jih je ta „sveti“ mož napadal in gr-dil, posebno še njih voditelje, da bi prikril izdajalsko dr. Šustersičevo po-litiko, niti ne bomo vprašali, če jih je neodkritosrčna zavita izjava v „Slo-venec“ čisto potolažila in kako bodo mogli prijateljski stiskati roko člove-ku, ki jih je preje obispal z najgr-šimi napadi. Nekaj čisto drugega je, kar vzbuja neprijetno presenečenje. To, da more in sme dr. Lampe na-stopiti in govoriti na shodu koroških Slovencev, se zdi marsikomu kot simptom. Saj ni izključeno, da je Lampetov nastop zgolj delo neka-terih posamičnikov in zaradi tega brez pomena, ali ker v tem oziru ni gotovosti, se ljudem le vsi-ljuje mnenje, da bo ta nastop znak premembe v politiki koroš-kih Slovencev. Da bi to ne ko-ristilo celokupni narodni stvari, je čisto gotovo.

— **Ravnateljsko mesto na I. gimnaziji** se ima oddati v najkrajšem času, nemara že ta mesec. Kakor ču-jemo, so razni faktorji na delu, da izposlujejo, da se imenuje na to mesto nemškega ravnatelja. Nemci in baje tudi vlada smatrajo I. gimnazijo kot svoje „posestno stanje“, zato so mnenja, da se ravnateljsko mesto na tem zavodu sme izpopolniti edinole z Nemcem. V domnevanju, da tiči vlada tudi v tem oziru pod enim klobukom z Nemci, nas potrjuje tudi dejstvo, da se v vladnem razpisu tega mesta ne zahteva znanja slovenščine. Vrh tega smo pa tudi izvedeli iz dokaj zanesljivega vira, da se je iz gotove strani pozvalo ravnatelja celjske gimnazije zna-nega Klemenca Profta, naj vložijo prošnjo za ravnateljsko mesto v Ljub-ljani. Kakor je znano, je Proft ob-enem tudi ravnatelj slovensko-nemških samostojnih razredov v Celju in baš to bo baje merodajno za to, da se Profta namesti na I. ljubljanski gim-naziji, — ki je po mnenju Nemcev in vlade „nemška posest“, pač menda zato, ker je med 500 dijakov okoli 90 Nemcev! Opozarjamo pravočasno naše merodajne faktorje, da budno pazijo na to, da se nemško-vladna nakana ne posreči, in da se predvsem pre-preči vtihotapljenje zlogla-snega Profta v Ljubljano!

— **Deželni šolski referent Kaltenegger** menda res misli, da zanj šolski predpisi ne veljajo, pač zato ne, ker je v njegovih rokah vse kranjsko šolstvo. Včeraj smo omenili, na kakšen način skuša kot kompanjon dež. predsednika Schwarza

podaljšati svojemu nadebudnemu sin-čku počitnice. Toda tudi sicer gleda mož na to, da svojemu sinu čim najbolj olajša šolski obisk, ne da bi se le količkaj oziral na predpise, ki so veljavni za vse javno šolo obi-skujoče dijake ne glede na to, ali so slučajno sinovi deželnega predsednika ali deželnošolskega referenta ali pa najrevnejšega dninarja. Znano je, da morajo dijaki točno prihajati ob do-loženih urah v šolo in da jim je tudi ostro zapovedano, da se morajo ob nedeljah in praznikih udeleževati skupnih šolskih maš. Ti predpisi za mladega Kalteneggerja menda ne ve-ljajo: deček pride v šolo, ker se pač zaveda moči in dostojanstva svojega očeta, kadar se mu zljubi — ob de-vetih, desetih, od skupnih šolskih maš pa izostaja, kadar mu pride na misel. Reči se mu seveda ne upa nihče ničesar in vse ure se mu opravi-čižijo brez ugovora. Če pa kakšen reven slovenski dijak izostane od pouka ali celo od skupne šolske maše, se ga pesti na vse mogoče načine, izkazati se mora s spričevali, da res ni mogel v šolo, če je pa toli nesrečen, da se ne more zadostno verodostojno izkazati, zakaj je iz-ostal na primer od šolske maše, na to se namreč gleda najstrožje, se ga kaznuje brez usmiljenja in najmanjši kazni, ki ga lahko zadene, je slab red v navedenosti. Seveda quod licet Jovi, non licet bovi — kar je do-voljeno sinu mogočnika Kalteneggerja, to je pod kaznijo zabranjeno ubo-gemu slovenskemu dijaku! To je škandal in poskrbeli bodemo, da se škandal v bodoče ne bodo več mogli goditi. Če hoče g. Kaltenegger po-siljati svojega sina v javen učni zavod, se mora tudi podvreči na teh zavodih veljavnim predpisom. Da bi za njegovega sina veljala tu izjema, se kratkoma ne more trpeti. Po-znamo Kalteneggerja in vemo, da bo skušal tudi v bodoče postopati tako, kakor se mu bode zljubilo. Mož je absolutistična narava in je mnenja, da je njemu dovoljeno vse in da se mu nihče ne sme vzprotiti. Toda le naj poskusi, bodemo videli, če se tudi njega ne da ugnati v toliko, da se ne bo več smatral za vsegamo-gočnega kot referent v deželnem šolskem svetu.

— **V Lurd in Rim!** Pod tem naslovom vabijo klerikalni listi dobro naše katoliško ljudstvo na Francosko in Laško, ker bi se nekaj duhovni-kov rado zastonj pozabavalo po svetu. Vabijo ljudi na vse načine, pri tem pa tudi z lažmi trdeč, da mati božja izrečno želi, da pridejo slovenski romarji v Lurd. To je vaba, ki bo privlekla največ oseb, zlasti žensk, ker kdo bi ne ustregel rad taki izrečni želji! Ali ni to zlo-rabljanje verskih čutil? Zbognali bodo zdaj skupaj vse največje duševne re-veže in revice, ki bodo razmetali solde, ki so si jih pritrkali morda v vsem svojem življenju. Obiskovali bodo samo cerkve, prav kakor bi pri nas ne bilo tistega Boga kot v tujini, ko pa pridejo nazaj, bo vse boleho, ker bodo duhovni gospodje voditelji že zato skrbeli, da bodo spali ro-marji v slabih prenočiščih, navadno kar po cerkvah po kamenitih tleh, njim samim se bo pa seveda godilo kot tičem pod nebom. Doživeli bomo slučajne verske zblaznelosti, kar se je svoj čas že pripetilo, ker kdo bi ne zblaznel verskega fanatizma, če gre v družbi svojega duhovnega pastirja romat v svete kraje! Naj se zgodi, kar se če, duhovni gospodje pa le dosežejo svoj namen: dobro se imajo po poti, ljudje so še nekoliko bolj zarukani, „Slovenec“ in drugi taki listi pa lahko pišejo znova o našem dobrem vernem slovenskem katoli-škem ljudstvu... Žalibog, da je to vse tako zelo res!

— **Razgrajati na občinem zboru ljudske in dijaške kuhinje.** Poleg že včeraj omenjenih razgraja-čev Kosovke ter duhovnih posod Jeršeta, Kržiča in Lampeta od-likovala sta se posebno z neprestanim vpitjem neki škrolo klerikalne „Gospodarske zveze“, mož s precej temno preteklostjo in njegova „boljša“ polovica. Navzlic vpludnim prošnjam našega pristaša R., da naj imajo razgrajati

vsaj nekoliko ozira do prejšnji dan operiranega predsednika g. Drel-seta in toliko takta, da ne bodejo z vpitjem nadaljevali, ker morajo ven-dar premisliti, da se nahajajo v pri-vatnem stanovanju in ne v kakem javnem lokalu, ni hotela ta famozna dvojica in tudi ostali razgrajati Ko-sovka, Jerše, Keržič in Lampe z vpitjem prenehati. Lepi človekoljubi (!?) to in jako takti!

— **Za misijonom — cabaret.** V nedeljo so patri jezuitje končali svoj misijon v stolnici in razni ter-cijali in tercijske so si posipali glave s pepelom ter se trkali na prsi v največji skesanosti. Bil je čas pokore in kesanja. Skoro štirinajst dni je trajal misijon in misli vseh onih, ki so se udeleževali misijonskih priredi-tev, so plavale v nadzemskih višavah, da so se že skoro docela odtujili pre-grešnemu svetu. A to zopet ni dobro: Če so ljudje vsi sveti in pobožni, kaj je potem treba misijonarjev, čemu naj služijo misijoni?! No, božji na-mestniki so praktični ljudje! Štiri-najst dni so držali ljudi v sapi s peklom in hudičem, štirinajst dni so jim vtepali v glavo, da je vse po-svetno od hudiča, da je vsako po-svetno razveseljevanje pregrešno in pogubno. In tako je potekel čas „sve-tega misijona“. Pobožne duše so bile utrjene od pekla in hudiča in hre-penele, koprnele so po oddihu, po raz-vedrilu. No, gospodje v katoliškem „Unionu“ so jim preskrbeli oddih, razvedrilo: naročili so jim cabaret iz Grada in pobožne duše, ki so še v nedeljo dvigale oči proti nebesom in se s skesanostjo trkale na prsi, so v ponedeljek trumoma drle v cabaret, da se oddahnejo, da hitro pozabijo vse, kar so jim preje očetje jezuitje s težkim trudom natrobili v ušesa. Post nabila Phoebe! Ej, pregrešno je to ljudstvo! Od posvečene mize Gospodove drvi naravnost v brezno pogube! Gospod Anton Bonaventura, zopet bo treba prirediti misijon, ali pa vsaj kakšne duhovne vaje!

— **Potrjena obsodba.** Danes se je vršila vzključna obravnava v zadevi „Slovenčevega“ urednika Mihaela Moškerca, ki je bil pri okrajnem sodišču obsojen na 10 dni zapore oziroma 100 kron globe zaradi ča-stikraje. Sodni dvor je prvo raz-sodbo v polnem obsegu potrdil. To-žitelja je zastopal odvetnik gospod dr. Kokalj.

— **Tonzurirani kritik** brzojavk župana Hribarja iz ribniške doline se je brez potrebe izpodtaknil v brzo-javko Čehov in klub temu, da je v Ribnici pasji kontumac, se je brez nagobčnika zagrizel v mojo skromno osebo. On, voditelj ljudi, katerim ne dovoli prosto misliti, hoče jim vsiliti tudi to, da je v Ribnici le en Čeh!! S to svojo izjavo hočem priti siro-maku na pomoč, ker ne zna do pet šteti. Dne 24. maja nas je bilo slu-čajno zbranih do 10 Čehov, ki smo samo po sebi umevno vsi navdušeno pozdravili izvolitev župana Iv. Hri-barja. Na njegovo opombo pa, da je še ta edini Čeh ponemčen, se mi ne zdi vredno reagirati, ampak mu kli-čem le: Asine, si taciusses, philoso-phus mansisses. — Čeh.

— **Vseučiliška akcija.** „Aka-demija“, „Društvo slovenskih profesorjev“ in „Prosveta“ imajo v zadevi vseučiliške akcije skupno sejo in sicer jutri, četrtek ob 6. uri zvečer v drugi sobi Simon Gregorčičeve javne čitalnice in knjiž-nice (Vegove ulice št. 2. pritličje na levo).

— **Ljubljanski akademiki!** „Prosveta“ vas vabi in pozivlja, da se zberete jutri, četrtek ob 11. uri dopoldan v njenem društvenem lokalu v mali dvorani „Mestnega doma“ na razgovor o vseučiliški akciji. Zberite se polnoštevilno.

— **Imenovanje pri sodišču.** Pisarniška oficijanta Albin Prepe-luh pri c. kr. deželni sodnji v Ljub-ljani in Josip Mehora pri c. kr. okrajni sodnji v Rudolfovem sta imenovana za c. kr. sodna kancelista in sicer prvi za okrajno sodnijo na Brdu, drugi za Metliko.

— **Pisarniškim oficijantom in pomočnikom** je dovolilo justično ministrstvo stalni letni dopust in si-cer prvim do 14 dni, drugim do 10

dni, ako službene razmere k temu dopuščajo.

— **Promočena sta davčni pri-stav g. Henrik Kette** iz Škofje Loke v Kranj in davčni praktikant g. Ivan Cerkovnik iz Kranja v Krško.

— **„Slovenske Matice“ CLIL.** odbora seja bo v petek, dne 14. t. m. ob polu 6. uri popoldne v dru-štveni pisarni. Spored: 1. Naznanilo predsedništva. 2. Potrditev zapisnika o 151. odborovi seji. 3. Poročilo o izidu dopolnilnih volitev na letošnjem občinem zboru. 4. Volitev predsednika, 1. in 2. podpredsednika, blagajnika, dveh ključarjev in odsekov. 5. Tajni-kovo poročilo. 6. Razgovor o oddaji letošnjih tiskarskih del. 7. Eventualia.

— **Posebni sokolski vlak v Prago** odhaja iz Ljubljane (južni ko-lodvor) v četrtek, 27. t. m. ob 6. uri 58 m., iz Kranja ob 7. uri 49 m., iz Jese-nio ob 9. uri 39 min. ter pride v Prago v petek, 28. t. m. ob 5. uri 49 min. popoldne. Posebni vlak za hrvatske Sokole odhaja iz Ljubljane 27. t. m. ob 7. uri 58 min. zvečer ter pride v Prago v petek, 28. t. m. ob 6. uri 3 min. popoldne.

— **Umrla je** včeraj po daljši bo-lezni g. Emilija Gusl, bivša vodi-teljica dekleške šole pri sv. Jakobu. Pogreb bo jutri popoldne ob štirih. N. v. m. p.!

— **Slava in zmaga.** Ker kleri-kalec Majce še do danes ni plačal družbi sv. Cirila in Metoda 4 K, ki jih je dolžan, ker je izgubil z menoj sklenjeno stavo glede državnozboreske volitve, ga opominjam tem potom, naj to stori, četudi mu krvavi srce, da so klerikalci propadli. Stavil bi vsak hudič, plačal pa nič. — Franc Leban, trgovski pomočnik.

— **„Glasbeni Matici“** je naklo-nila posojilnica v Logatcu znesek 50 kron.

— **Organizacija poštarjev, poš-tnih oficijantov in aspirantov.** Pre-tekli teden je sklical osrednji odbor poštnih oficijantov in aspirantov shod na Dunaj v prostore hotela „Post“. Pozivu so se odzvali skoraj vsi deželni in krajni odbori. Vseled tega je bilo obiskano zborovanje po zastopnikih cele Avstrije prav močno. Obenem so pristopila česka društva, katera so imela dosedaj svoj osrednji odbor v Pragi. Dosegal je le lep, nepričakovan uspeh. Navzoči zastopniki osrednjega odbora poštarjev so bili pooblašeni izjaviti, da po pripravljeni v slučaju sporazumljenja se združijo v en osred-nji odbor. Sklenilo se je po daljši debati postopati skupno. Nova orga-nizacija, v kateri bodo odslej združeni vsi poštarji, oficijanti in aspiranti cele Avstrije, je sprejela enoglasno načrt organizacije, sestavo zakona o urav-navi službenih razmer ter se za slučaj stahovanja zastopništva naših stanov-skih zanimanj izrekla popolnoma skupna. V kratkem priredi osrednji odbor organizatorični shod v Ljub-ljani. Kakor razvidno iz načrta, kateri se iz taktičnih vzrokov sedaj še ne objavi, želeli bi bilo, da se tega po-ziva udeležijo vsa društva in krajni odbori poštarjev, oficijantov in aspi-rantov kranjske, koroške, spodnje šta-jerske, goriške in istrske dežele po svojih zastopnikih.

— **Majolična dela domače** tvrdke. V Schwentnerjevem izlozmem oknu je razstavljena skupina deko-rativnih krožnikov in ploščic, izgo-tovljenih v tovarni Blaža Schnabla v Kamniku. Večidel jih je zamislil in modeliral akad. slikar P. Žmitek, po čigar navodilu je nekaj krožnikov in ploščic — deloma v moderni ma-niri — izdelal vodja tovarne Rud. Schnabl. Kar nas posebno veseli, je uporabljena dekoracija pri teh proiz-vodih. Peter Žmitek, poznan že iz ilustracij letnega poročila deželnega muzeja kot ilustrator in dober pozna-valec narodne dekoracije, je na krož-nikih s srečno roko uporabil in po-kazal, kako se narodni ornamenti uspešno porabljajo kot učinkujoč okras pri majolični obrti. Motivi, ki jih uporablja, so posneti zvečne raz končnice in narodnih vezenin. Iz bogastva raznih motivov je Žmitek izbral sarkastični sujet ženskega dvoboja ter ga spretno obrobil z nagelnjovimi iz srčka rastočimi gir-landami. Živahne pestre barve so srečno združene v harmonično celoto. Zanimivo izveden je tudi boj Pegama z Lambergarjem, posnet po končnici iz l. 1791. In skupina lončenih rib-niških igrač. Drugi krožniki so poleg raznih motivov okrašeni s podobami Prešerna, Gregorčiča, Bleda itd. Pri Gregorčičevem portretu je uporabljen nov način ostrega risanja s kobal-dovim črtalom, s katerim bode Žmitek nadaljeval poskuse v vseh barvah. Izmed ploščic za obkladanje sten, umivalnikov i. t. d. je spomina vredna tasa, predstavljajoča klanjanje duhov Svetovitu, katere leseni rezljani obrobek je izvorno okrašen z narod-nimi motivi. Poskus vpeljati narodno ornamentiko v moderno obrt, je srečno uspel. Izvršitvi bi se dalo v malenkostih tu in tam prigovarjati, ki pa gotovo izginejo pri nadaljnjem

proučevanju materiala. Želimo le, da bi se tudi pri drugih strokah obrti zajemalo iz bogastva narodne orna-mentike, ki ima, kakor kaže izložba, velik dekorativen učinek.

— **Železniške zveze.** S prvim junijem vpeljal se je nov vlak na gorenjski železnici, ki vozi iz Ljub-ljane od 9.05 dop. in se vrača ob 6.50 ob nedeljah in praznikih v Ljub-ljano. Čuje se pa da se občinstvo zelo malo poslužuje tega vlaka in če se razmere ne bodo zboljšale, bo želez-niška uprava ta vlak opustila. Po na-šem mnenju je vzrok slabega obiska nepričlen dopoldnevni čas in slaba zveza z vlaki drugih železnic. Sploh nam prihajajo večkratne pritožbe, da nimajo vlaki, ki vozijo iz Ljubljane na Gorenjsko nobene pripravne zveze z vlaki južne železnice, ki prihajajo z Dunaja. Ne glede na to, da se s tem zelo ovira ptujski in turistovski promet v poletnem času, ko delamo izlete v lepo Gorenjsko, imajo tudi v jeseni premnogi gorenjski trgovci in gostilničarji ki kupčujejo na pro-gah južne železnice bodisi proti Du-naju, bodisi proti Zagrebu to nepri-liko, da morajo v Ljubljani čakati po vsakem vlaku južne železnice 2—3 ure kak gorenjski vlak. Ako se že v vsakem oziru ne more tem željam za primerno zvezo ustreči in ugoditi, naj bi se upeljalo vsaj dva vlaka, ki bi imela neposredno zvezo z vlaki južne železnice, ki dajo pač še največji promet. Ako bi se vlak, ki vozi ob 9.50 preloži na 10 uro in vlak, ki vozi ob 11.40 iz Ljubljane preloži na 1 uro pop. imeli bi z vsemi vlaki zvezo in iz Ljubljane bi odhajal približno vsako tretjo uro en vlak. Upa-mo, da se bodo te naše upravičene že-lje na merodajnem mestu upoštevali.

— **Cene medij in tombaka** so se znižale za 9 K pri 100 kg. 100 kilogramov medij stane zdaj 260 K, tombaka pa 290 K.

— **Desetletnica Žirovnikevega** zbora. Malo je pevskih zborov na Slovenskem, ki se ponašajo s tem, da skozi desetletno dobo nastopajo isti pevci. Skoro isti pevci in iste pevke, ki so nastopili pred 10 leti, so nam zapeli v soboto na šentvidskem trgu, da so s tem počastili njega, ki je duša vsega zbora, okoli katerega se zbirajo kot se zbira družina okoli očeta — g. vodjo, nadučitelja Žirovnika. Mrak je poleg na šentvidsko ravnilo, pra-znično oblečena dekleta in fantje so se zbirali v St. Vidu, ljudje pa so skrivnostno šušтели, kakor bi si ne upali javno povedati, kaj bo. Kar se prikaže dolga vrsta deklet in fantov, spremljana z razsvetljenimi balončki in se ustavi pred šolo. Podoknica bo! so glasneje govorili ljudje in se zbi-rali ob šoli. Zadoneli so ubrani glas-ovi in mila pesem se je izgubljala po vsejmirju. Ko so pevci in pevke odpe-li dve pesmi, se prikaže g. vodja. Tu stopi predenj pevec Albin Koman iz Vižmarjev in izreče v jednatem go-voru g. nadučitelju zahvalo pevk in pevcev za njegovo poštrenovalno de-setletno delo. Zorili so krepki živio-klci po trgu v čast onemu, katerega so hoteli brezvestneži ugonobiti, ker je vse svoje moči žrtvoval delu za blagor naroda. Pristopi tudi pevka in podari v znak hvaležnosti vseh pev-cev g. Žirovniku zlato uro. Ginjen tolike hvaležnosti se g. Žirovnik za-hvali svojim učencem, povdarjajoč posebno to, da so delali v skromnosti in niso potrebovali nikakih protektor-jev, kar so, so sami iz sebe. G. Žirov-nik sklene z besedami: „Ne slavim samo jaz desetletnice, slavimo jo vsi, zato pa zapojte tretjo pesem sebi v čast.“ Gledajoč gore s snegom krite, so nam zapeli „Nazaj v planinski raj“. Na povabilo g. nadučitelja so odko-rakali v edino napredno šentvidsko gostilnico k „Lovrencu“. Pri čaši piva smo slišali še nekaj narodnih, toda različi smo se zelo hitro, zaveda-joč se naslednjega dne, s sklepno pesmijo „Fantje se zbirajo, k „Janez“ marširajo“. Poročilo o slavnosti sami sledi.

— **Iz Višnje gore.** Litijski foto-graf g. Josip Rožun, je priredil v ne-deljo 9. t. m. za občinstvo, v ponde-ljek pa za šolsko mladino, v prostorih naše nove šole svojo res krasno pro-jekejsko predstavo. Predstava je bila jako dobro obiskana. Navzoči so bili gg. uradniki in nad 200 oseb našega občinstva. Predstava je ugajala v vsa-kem oziru. Vse slike so prav čiste in srečno izbrane. Predstavljajo nam najvažnejše in najlepše kraje iz slo-venskih pokrajin, mesta, znamenite gradove in sedanji in prvotni obliki, več zgodovinsko-slavnih Kranjcev in najlepše partije iz Triglavskega po-gorja. Predavanje k slikam je bilo popolnoma primerno in poljudno. Take prireditve oživljajo vsakemu — osobito pa nežni mladini — ljubezen do „lepe naše domovine“. Ker bo de-gosp. Rožun ta teden priredil še več projekejskih predstav po Dolenjskem, zato ga najtopleje priporočamo vsem šolskim vodstvom in slavnemu občin-stvu dolenjskih mest in trgov.

— **Šentlovenska fava** je po-stala torišče tožba in ovadb. V 14 dneih ni bilo nič manj kot 40

oseb zaslišanih pri sodnji in okr. glavarstvu. Kdo je temu kriv, bo čitateljem kaj lahko uganiti.

— **Iz Kostanjevice.** „Slov. Narod“ in „Rdeči Prapor“ sta pretečeni teden priobčila dobro pogojeno biografijo znanega raziskovalca dolenskih krasot in „Slovenčevega“ reporterja iz Novega mesta. Ker je ta dolenski „prosvetnik“ svoje „plodono“ delovanje razširil tudi do našega kraja, se nam vidi ob tej priliki posebno primerno in potrebno sledeče pripomniti: Po tistem, velikončnega blagoslavlja polnem času letošnje spomladi, ki je dotični neutrudi „žurnalist“ iz Kandije blagovolil opetovano obiskati naše mesto ter užival zaslužen gostoljubnost znanih pristašev S. L. S., je izšel v „Slovenca“ surov članek, poln namigavanj in obrekovalnih neresnic, nekako nadaljevanje v svojem časnem „Dolenju“ započetih napadov na tukajšnje narodno-napredno družbo. Namen „duhovnih izjavanj“ donkišotskega „Slovenčevega“ sotrudnika je bil prozoren: omajati ugled in vzeti dobro ime naprednim možem, ker so odkrili svojo denarno podporo kratkodobnemu dolenskemu tedniku, ki je nekoč vsled neprevidnosti in naivnosti lastnega urednika prinesel na uvodni strani zanj značilen sonet „o venece slave...“ Ni tedaj težko doznati, kdo je bil z dotičnim „Slovenčevim“ podlim člankom v kakršnikoli zvezi. S tem je pa tudi pojasnjeno, zakaj se ni izplačalo replicirati na dotični dopis.

— **V času inkvizicije** godile so se reči, ki se tudi še danes dogajajo. Posestnik neke hiše, nekateri ji pravijo tudi vila, pod Zapricami v Kamniku je zahteval od svoje stranke, da mu izroči spovedne listke za velikonočno spoved, da se na ta način prepriča, ako so bili vsi člani dotične stranke tudi pri spovedi. Stranka, katera sicer natančno izpolnjuje svoje cerkvene dolžnosti, se je seveda za tako nadziranje lepo zahvalila in mu ni hotela listkov izročiti. Vsled tega velika jeza in seveda denunciranje. Zaradi različnih nasprotij in mnogega nagajanja je stranka odpovedala stanovanje v dotični hiši, vsled česar ji je hišni gospodar pisal „fino“, dolgovno pismo, katerega konec se glasi: Mogoče ste pa hudi na me radi tega, ker sem zahteval spovedne listke od stare gospe, katerih mi pa niste mogli dati, zakaj, se ve — (dolgi pomišljaj). Pripomniti je še, da je omenjeni gospodar po dobroti odločnih liberalcev prišel do kruha, a jim to dobro z izdajstvom povrnil.

— **Zabeden.** V nedeljo zvečer je nastal prepir in pretep med več tovarniškimi delavci v Javorniku na Gorenjskem. Pri tem je Ivan Jerman iz Javornika s kuhinjskim nožem zabodel Petra Bevcu od istotam, da je čez eno uro umrl, Franca Dolinarja z Grobelj je pa le lahko poškodoval tudi z nožem.

— **Mrtveca so našli** danes teden v Savi pri Renkah pri Poljškiku. Mož je bil čisto nag, star 40 do 45 let, že brez las, srednje krepkega telesa in je ležal kakih 14 dni v vodi. Zgodila se mu je najbrž kakak nesreča ali je pa izvršil samomor.

— **Žalski kaplan J. Jančič kot volilni agitator.** V Petrovčah, v krasni Savinski dolini se nahaja lepa romarska cerkev, katera je za ves kraj zgodovinskega pomena. Zgodovina petrovške cerkve nam pripoveduje o različnih dogodkih in spomini na nekdanjo slavo navedene cerkve žive še dandanes med našim ljudstvom. Lepa lega, rajski kraj, zdravo podnebje ter slavna božja pot — to je vabilo od nekdanjih ljudi semkaj in od vseh strani je prihajalo ljudstvo v prijazne Petrovče. Nalogo opravljati božjo službo v petrovški cerkvi ima od nekdanjih drugi žalski kaplan, ki je obenem katehet petrovške ljudske šole. Tu se nudi pravemu miroljubnemu duhovniku lep delokrog za mirežno in koristno delovanje. Večina dosedanjih „petrovških“ kaplanov je tudi živila z domačim prebivalstvom in lepi vzajemnosti, bili so mirni in so se v prvi vrsti brigali samo za svojo vzvišeno službo. Žalibog so se pa v teku zadnjega leta, odkar prihaja žalski drugi kaplan dr. Jančič v Petrovče, te lepe razmere popolnoma izpremenile, zakaj ta sladki oznanjevalec miru in ljubezni ni samo v Žalcu, ampak tudi v Petrovčah zasejal zdražbo in razprtijo. Namesto dostojnih, tolažljivih nauk so obiskovalci petrovške cerkve v teku zadnjih mesecev pri nedeljskih in prazniških cerkvenih opravilih morali slišati od petrovške prižnice besno hujkanje in strastno volilno agitacijo iz ust navedenega kaplana, ki je tudi šmarnice, ki so bile vsako jutro v mesecu maju, uporabljal za volilno agitacijo. Poleg dorašenih cerkvenih obiskovalcev pa so morali tudi v cerkvi navzoči šolarji poslušati kateheto volilno gonjo in dr. Jančič se je v svoji strasti tako daleč spozabil, kakodaleč, da je med različne šolarje razdelil Povalejeve volilne oklice z naročilom, da jih morajo dostaviti

volilem. Ali spada politično hujkanje v cerkev? Ali spada to k verski vzgoji naše mladine? Kaplan Jančič, ki je tujec v Savinski dolini, je strmečim poslušalcem s prižnice pripovedoval, da je neki duhovnik prinesel hmelj v Savinsko dolino in zaradi tega bi morali biti Savinčani duhovnikom hvaležni! Kako daleč spravi vendar politična strast marsikakega duhovnika! Sicer pa ne bomo preiskovali, če je kaplan Jančič iz politične strasti ali pa nevednosti označil navedeno neresnico, ampak resnici na ljubo povemo nevednežem, ki prihaja kot tujci v našo Savinsko dolino ljudstvo „poučevati“, da je vpeljal nekdanji novo-celjski oskrbnik in viterberški rojak g. Josip Pilger hmeljarstvo v Savinsko dolino in da je vsled tega v znak hvaležnosti imenoval mnogo občin tega velezaslužnega moža za svojega častnega občana. Ljudstvo se je kaplana Jančiča že davno naveličalo, mnogo domačinov ne obiskuje več zaradi njegove petrovške cerkev in občina želja je, da bi ta rušitelj miru in vzajemnosti kmalu zapustil našo Savinsko dolino.

— **Žalski kaplan dr. Jančič** ima pogostoma opraviti pri celjskem sodišču in so temu vzglednemu dušnemu pastirju prostori na „numero 3“ celjskega okrajnega sodišča, ki jako dobro znani. On toži marljivo domačine Savinčane, vrle žalske tržane in študira temeljito po svoje Kristusove besede: „Ljubi svojega bližnjega kakor samega sebe.“ Sicer pa velja tudi za Jančiča stari nemški pregovor: „Der Krug geht so lange zum Brunnen, bis er bricht.“

— **Duhovniki celjske okolice** so imeli dne 5. t. m. v Celju bojno posvetovanje kar kaže, da nameravajo še nadalje skrbeti za zdražbo med domačim ljudstvom.

— **Ogenj.** V Skorbi pri Ptujju je gorelo zadnji četrtlet po noči. Ptujjska požarna bramba ni hotela iti gasiti, ker so ji tam po nekem poročilu v „Tagespostu“ fantje ob enakih prilikah prezevali ovi in zasmehovali. Pogoreli so trije kmetje. Ako je res kaj resnice na tem, potem je to znak izredne sirovosti, katera se je zdaj maščevala nad vaščani. Nauk za naše častivredne duhovne vzgojitelje: našemu ljudstvu ni treba braniti vere, pač pa ga je treba izobraziti in olikati!

— **Občinske volitve v Gorici** se vrše te dni. V soboto so v III. razredu zmagali brez protikandidatov laški liberalci, včeraj v II. seveda istotako in v I. bodo tudi.

— **Poskušen vlom.** V noči 12. maja je 21letni natak Humbert Veratti iz Bondena v Italiji skušal vlomiti v Trstu skozi streho, da bi prišel v prodajalne prostore zlatarja Viktorja Feida v ulici Malcanton. Ker so ga pri tem opazovali, se je mož zbal in zbežal, a so ga prišli in izročili policiji. Pred tržaškimi porotniki je bil Veratti obsojen predvčerajšnjim na 3 in pol leta težke ječe, nakar ga izženo iz Avstrije.

— **Poskušen samomor.** Neki 18letni delavec v Trstu je obiskal v bolnišnici svojo ljubico, ki je bolna na jetiki in je vsak čas pričakovati njene smrti. Komaj je pozdravil bolnico, potegnil je samokres in trikrat ustrelil nase, a se le enkrat zadal v ramo. Gotovo bi bil še dalje streljal, da ga niso zadržali.

— **Samomor.** V Trstu se je vrgla okoli 30 let stara kmetica, najbrž iz okolice iz petega nadstropja na ulico, kjer je obležala mrtva z razbito glavo. Bila je omožena.

— **Slovenska opera v Sarajevu.** Kakor smo že javili, gostujejo sedaj člani slovenske opere v Sarajevu. Priredili so dosedaj pet do šest predstav — vselej pred razprodanim gledališčem. Vse sarajevsko občinstvo je navdušeno in časopisje priobčuje o predstavah najlaskavejše ocene. A ne samo v Sarajevu, nego po vseh večjih mestih v Bosni in Hercegovini vlada veliko zanimanje za slovensko opero. Mostarski „Osvit“ priobčuje o vsaki predstavi obširna pisma, v katerih pisec A. p. K. z velikim priznanjem in pohvalno govori o umetnosti slovenske operne družine. O ge. Skalovi pravi, da se odlikuje s svojo izredno pevsko umetnostjo in očarujočo dramsko igro, g. Ouřednik je izboren pevec in igralec, g. Betetto zadivi vsakogar s svojim močnim, svežim basom, g. Raneek vodi režijo s finim razumevanjem, g. Benišek je pa briljant dirigent. Enako pohvalno se o njevalec tudi izraža o ostalih igralcih o.g.d. Kočevarjevi, o.g. Zachu, Bukšku itd. Te izredno pohvalne ocene o slovenski operi v „Osvitu“ so tudi v Mostaru vzbudile željo, da bi člani slovenske opere tudi v Mostaru priredili ciklus predstav. Kakor čujemo, se že vrše tozadevna pogajanja in ni dvomiti, da se končajo z uspehom. Ko absolvirajo člani slovenske opere določeno število predstav v Sarajevu, oziroma v Mostaru, se napotijo, kakor čujemo, še na Srbsko in Bolgarsko, kjer nameravajo

prirediti predstave v Belgradu, Nišu in Sofiji.

— **V panorami - kosmerami na Dvorskem trgu pod „Narodno kavarno“** vidimo ta teden prekrasne slike Arizone, kjer prebivajo na pol divji Indijanci. Znamenita so njihova prebivališča zlasti v kraju Valpi. Pokrajina Grand Cannon je vsled svoje divje romantike naravnost strašna in grozna. Poučimo se v tej seriji tudi o običajih ondanih prebivalcev, ki žive še precej primitivno življenje; posebno verski običaji so vredni pogleda. Sploh je serija nad vse zanimiva in priporočljiva vsakomur. — Prihodni teden palače kitajskega cesarja v Pekingu.

— **Mednarodna panorama pod Trančo** nas vodi ta teden po zgodovinsko slavni Grški, kjer si ogledujemo ostanke najznamenitejših naselbin palač in templjev starega veka, zraven pa najlepše moderne naselbine današnje dobe. Obisk te serije je posebno priporočati srednješolski mladini.

— **Dober prijatelj.** Ko sta šla včeraj popoldne delavca Urban Prosen in Jernej Levstek v „Zeleno jamo“ ležati, in ko je zadnji brezskrbno zaspal, mu je Prosen ukradel iz žepa 16 K 80 vin. denarja. Levstek se je sicer zbudil in ko je zahteval od Prosena pogrešani denar nazaj, mu je ta dal nekaj krepkih zausnic, ga lahko telesno poškodoval, potem pa odšel. Levstek je šel takoj po stražnika in ko sta prišla na lice mesta, je že Prosen v bližnji gostilni srkal sladki nektar, kar mu je pa roka postavila kmalu preprečila.

— **Vtihnopaec.** Včeraj popoldne se je v stanovanje ključavničarja Rudolfa Mahniča v Razpotnih ulicah priplazil neki neznan nepridiprav in sobna vrata s silo odprl. Nepoklican gost pa ni mogel doseči svojega namena, kajti v sobi je imel Mahnič psa, kateri je posetnika prepredil.

— **Pobegnil je prostak c.** in kr. tukajšnjega topničarskega polka št. 7, častniški sluga Jožef Illar.

— **Zatekel se je v topničarsko vojašnico** majhen, rjavkast psiček brez znamke. Lastnik ga dobi nazaj pri II. ognjičarju II. stotnije.

— **Belavsko gibanje.** Včeraj se je odpejalo z južnega kolodvora v Ameriko 160 Hrvatov, 50 Črnogorcev, 180 Macedoncev in 190 Slovencev. V Heb se je odpejalo 100 Macedoncev in 190 Hrvatov. V Inomost jih je šlo 19, v Meran 100, v Kočevje pa 19.

— **Izgnubljene in najdene reči.** Finančni paznik g. Karel Medič je izgubil denarnico, v kateri je imel 7 K denarja. — Neka dama je izgubila črn svilnat dežnik, vreden 16 kron. — Ga. Aleksandra Kordiševa je izgubila 10 K vredne sekirice za strune. — Neki gospod je izgubil črno denarnico s 7 K denarja. — Učitelj g. Vekoslav Liliha je izgubil dva zlata po 20 K.

— **Ljubljanska društvena godba** priredi danes zvečer v hotelu „Lloyd“ (Sv. Petra cesta) društveni koncert za člane. Začetek ob polu 8. uri. Vstopnina za člane prosta, nečlani plačajo 40 vin. — Jutri se vrši v restavraciji pri „Levu“ (Marije Terrezije cesta) društveni koncert za člane. Začetek ob polu 8. uri. Vstopnina za člane prosta, nečlani plačajo 40 vin.

— **Najnovejše novice.** Delegacije se ne skličeje meseca septembra, temuž zadnji teden v letu na Dunaju.

— Za „svobodno šolo“ je nastopil na zborovanju takega društva v Iglavi mestni vikar Giese. Izjavil je, da je podla laž, ako se trdi, da društvo „Svobodna šola“ podkopava vero. Ravno nasprotno je res. Svobodne verske vaje so edino sredstvo za gojenje resnične vernosti.

— **Vinorejski štrajk** na Francoskem neprestano narašča ter se grozi spremeniti v splošni punt. V Montpellieru so se začeli puntati vojaki, ki simpatizirajo z vinorejci. Jaurès je predložil zbornici načrt, naj se vsi vinogradi na Francoskem proglasijo za narodovo last, trgovina vina in produkcija alkohola sploh pa se naj podržavi.

— **Zaradi nasilstev** proti rumunskemu poslancu Vajdi v ogrskem državnem zboru so sklicali vsenčlanski v Bukarešti velik protestni shod, h kateremu pošljejo zastopnike tudi Rumuni iz Macedonije, Besarabije in Sedmograške.

— **Vest o umoru** guatemalskega predsednika Cabrere ni resnična.

— **Za sinom v smrt.** Na Dunaju je povozil omnibus praktikanta V. Stummerja ter ga usmrtil. Kmalu nato se je njegov oče na istem mestu ustrelil.

— **Cesarjev jubilej.** Dunajski občinski svet je sklenil, povodom 60letnice cesarjevega vladanja podariti 10 milijonov kron za ustanovitev bolnišnice; nadalje je dovolil 1½ milijona kredita za obrtno-nadaljevalno

šolo in za šolske slavnosti 2. decembra 1908. Vsi otroci dobe lepe spominske knjige. Nižjeavstrijski deželni odbor pa ustanovi pri tej priliki zavetišče za epileptike in zavetišče za rekonvalescente in neozdravljive bolezni.

— **Dva milijona mark** mencičnih dolgov je zapustil milijonar Wille v Meissenu na Nemškem ter pobegnil.

— **Mesto se pogreza.** Mesto Metherwell na Škotskem se je začelo počasi pogrezati, ker so pod njim rudniški rovi. Prebivalstvo se prestrašeno seli iz mesta.

— **Telefonična parlamentarna seja.** Praktični Američani so že opetovano rabili telefon v sodni službi, da je sodnik poslušal pri telefonu celi odvetnikov obrambni govor ter zasliševal in zaprisegal priče na veliko daljavo. Da pa je celi parlament opravil svojo sejo telefonično, je vendar nezaslišana novost. Župan nekega večjega mesta v Masahusetu je izdelal to eksotično misel. Zaujal je grdo deževalo, da so se županu smilili občinski očetje, seveda se je smili tudi sam sebi. In poklical je vse občinske očete po telefonu, nakar se je začelo razpravljati in sklepati o vseh točkah dnevnega reda.

Književnost.

— **Venec slovenskih plesov.** Po slovenskih narodnih motivih in napevih za glasovir, zložil Fran Korun. Zaloga in lastnina Otona Fischerja v Ljubljani. Cena 3 K. Plesnih skladb imamo Slovenci prav malo. Po tej zbirki bo občinstvo toliko raje segalo, ker so vse te kompozicije zložene v narodnem duhu in je zlagatelj spretno vporabil slovenske narodne napeve in motive. To je nekaj našega. O skladatelju se mora na podlagi teh gračijoznih kompozicij reči, da ima mnogo temperamenta in fantazije in da ima glasbeno tehniko popolnoma v oblasti. Zbirka obsega sedem kompozicij različnega značaja. Omeniti je še, da se določa partiture kakor orkestralni glasovi za godbe na godala in na pihala v prepisih.

— **Nova Avstrija.** Splošna in enaka volilna pravica je dala Avstriji novo lice, ki se najbolje zrcali v poslanski zbornici. To nam značilno predstavlja zemljevid, ki je izšel v založbi renomirane tiskarne G. Freytag & Berndt na Dunaju VII./1. Cena 2 K. Vsak volilni okraj je označen, kateri stranki pripada po svojem poslanstvu, tako da je pregled jasn in točen. Dodan je seznam novih poslancev. Vrh tega pa so navedeni izkazi o percentualnem razmerju posamičnih narodnosti, o njih davkih in kar še more pojasniti in spopolniti podatke zemljevida samega.

— **Zakoni o ugarsko-hrvatski nagodi.** Po izvornicima izdal dr. Ivan pl. Bojničič, ravnatelj kralj. zemaljskega arhiva. Zagreb. naklada knjižare Mirka Breyera. Cena 60 vin. To je prva kritična in popolna izdaja vseh zakonov o nagodbi med Hrvatsko in Ogrsko. Kdor hoče spoznati bistvo nagodbe in umeti konflikte med Hrvati in Madjari, temu bo ta knjižica izvrstno služila.

— **Jugoslovanska biblioteka.** V založbi knjigotlačnice Bože Dadića v Belgradu je začela izhajati v mesečnih snopiščih po 4 pole male oblike „Jugoslovanska knjižnica“, ki naj občinstvo seznanja z najimennejšimi književnimi proizvodi srbskimi, slovenskimi, hrvaškimi in bolgarskimi. Štirje snopišči bodo stvarjali eno knjigo; prvi snopišč je vedno namenjen slovenski, drugi hrvaški, tretji bolgarski in četrti srbski književnosti. Posamični snopišči bodo izhajali vedno začetkom vsakega meseca. Prvi snopišč prinaša zbirko „Vinjet“ iz znane knjige Ivana Cankarja. Preložil je „Vinjete“ prav gladko M. Ivković, dodana je v obliki predgovora kratka, a jedrnatka karakteristika Iv. Cankarja. Cena: na leto 5 dinarjev, na pol leta 2½ dinarja.

Izpred sodišča.

Kazenske obravnave pred deželnim sodiščem.

— **Bojeviti fantje.** Fantje Martin Juvan, Janez Ljubič, Janez Adamič in Jožef Kolar vsi iz Smartna pri Litiji, so se v domači vasi na cesti dne 13. sušca t. l. zvečer sporekli s fantoma Francetom Ruparjem in Jernejem Vancotom. Ko sta ta dva kasneje fante na korajžo klicala, sklenili so ti po nasvetu Kolarjevem izživace nagnati. Oborožili so se z ožreki desek in stekli za njima. Prvi je udaril Kolar Ruparja in v tem hipu ko mu je ta hotel vdarec ujeti z desno roko mu je zdobil podlehtnico, nakar so se ga lotili še ostali trije. Tudi Ljubič je nekolikokrat udaril po Vancotu. Ta ni vedel ničesar o napadu, ker je bil hudo pijan. Obsojeni so bili in sicer: Juvan in Ljubič po 3 mesece, Kolar na 4 mesece in Adamič na 2 mesece težke ječe.

— **Svojo ženo je oklal.** Janez Jovan, tesarski pomočnik v Borovnici, se ne razume s svojo ženo, ki jo je kot vdovo poročil in priženil z njo 2 fanta. Zlasti ne mara svojega starejšega pastorka 23 let starega Henrika. Dne 5. velik. travna se je zopet sprl s svojo ženo in pastorkom Henrikom, razbil doma nekaj pohištva in njima zagrozil, da ju bode zaklal. Svojo silovitost je Jovan posebno dokazal dne 12. velik. travna t. l. Ta dan se je zvečer z vlakom vrnil iz Uranskega v Borovnico. Napotil se je v Klemenčičevo gostilno, kjer je v kuhinji pomagala njegova žena Ana. Poklical jo je po nekem fantu in ker se mu ni odzvala, je skočil v kuhinjo in jo začel z nožem obdelavati. Zadal ji je štiri rane. Navzoči ljudje so ji rešili pred nadaljnjo silovitostjo. Obsojen je bil na 8 mesecev težke ječe.

— **Drzen tat.** Anton Kramberger je bil zadnji čas delavec v skladišču južnega kolodvora v Ljubljani. Tu je ukradel 9 klobas, zato so ga spodili iz službe. Kmalu nato je izmaknil Francetu Stanovniku kolo vredno 80 kron. Vsled tega je bila odredjena hišna raziskava. Da bi to preprečil, je pokazal mestnemu stražniku neko tuje stanovanje. Pri hišni raziskavi se je našla velika množina ukradenega raznovrstnega blaga, zakaj obdolženec je dolgo časa in povsod kradel, kamor je prišel. Tudi nekemu Rihardu Harmanu je izmaknil 120 K vredno kolo. Na južnem kolodvoru je od pošiljatev izmikal klobase in prekajeno meso, katere reči je potem prodajal. Ko je še služil pri Arturju Mahrju, izmaknil je tamošnjim gojenjem raznih reči. Najbolje mu je dišalo vino v buteljkah, katerega si je prilastil za 86 K 40 v. Škoda dognanih ukradenih reči znaša 529 K 16 v. Obdolženec, ki večinoma priznava svojo krivdo, je bil obsojen na eno leto težke ječe.

Telefonska in hrzjavna poročila.

— **Dunaj 12. junija.** Iz Pariza je došla neverjetna vest, da je nadadoma tja dospel avstrijski nadvojvoda Ivan Salvator, znan pod imenom Ivan Orth. Ivan Salvator odpotuje v London, a se kasneje zopet vrne v Pariz. V tukajšnjih krogih nihče ne veruje, da bi bil Ivan Orth še živ.

— **Dunaj 12. junija.** Ogrski ministri pridejo koncem tega ali začetkom prihodnjega meseca na Dunaj, kjer se bodo nadaljevala nagodbena pogajanja.

— **Dunaj, 12. junija.** Nagodbene konference v Pešti so bile danes zaključene in avstrijski ministri se še danes vrnejo na Dunaj. Obojestranski ministri so se o točkah, ki so še ostale na dnevnem redu zadnje konference, nenavadno lahko sporazumeli.

— **Budimpešta, 12. junija.** Cesar je po včerajšnjem dinerju imel cerkle, pri katerem je ogovoril več dostojanstvenikov. Posebno je odkloval ministra grofa Andrassyja, s katerim se je razgovarjal najdlje in z največjo prijaznostjo.

— **Petrograd 12. junija.** Vest, da je car podpisal dovoljenje za zgradbo podmorske železnice v Berinski morski ožini, ni resnična, nasprotno je res, da je car odobril sklep ministrskega sveta, da se za takšno zgradbo ne dá dovoljenja.

— **Petrograd, 12. junija.** V Rigi so usmrtili 8 revolucionarjev, ki so bili obsojeni na smrt. Delinkventi so bili stari od 20 do 28 let. Pred justifikacijo so prepevali revolucionarne pesmi ter pozivljali navzoče vojaške straže, naj grede med revolucionarje. Po justifikaciji so mrtva trupla zagrebli v skupen grob.

— **Pariz 12. junija.** Poveljnik posadke v Montpellieru general Bailloux je poslal vojnemu ministru zaupno pismo, v katerem naglašja, da nima nobenega zupanja do svoje posadke, da bi ne odrekla pokorščine, ako bi se je pri eventualnem konfliktu hotelo vporabiti proti vinogradnikom.

— **Pariz 12. junija.** Pionirski polk v Montpellieru je odrekel pokorščino svojim častnikom in dejansko insultiral nekega oficirja, ki je nastopil proti njim.

SVETOVNOSLAVNI FERNET-BRANCA

298-31

tvrdke FRATELLI BRANCA v MILANU

EDINE IN IZKLJUČNE LASTNICE TAJNOSTI O PRIPRAVLJANJU
JE NAJUSPEŠNEJŠA ŽELODOČNA GRENČICA NA SVETU!
Neutrpljiva v vsaki družini! Dobiva se v vsaki boljši delikatesni
trgovini in v vsaki kavarni.

Prodajalna

z želenico, kolonijalnim in norimberškim blagom, v dobrem, prometnem večjem kraju na Dolenjskem, obstoječa čez 70 let, se zaradi družinskih razmer pod ugodnimi pogoji takoj odda.

Kje, — pove upravništvo „Slov. Naroda“, 1866-3

Pristni dobri

brinjevec

se dobi pri 60 14

L. ŠEBENIKU v Spod. Šiški.

Samo pristna

goriška

in različna vina

se točijo najceneje

v 203-24

Goriškem vinotoču

Ljubljana

Stari trg 13.

Potrebujem trgovsko izobražena, dobro izurjenega,

pomočnika

z dobrimi izpričevanji, ki je že služboval v kaki dobri, večji trgovini, za trgovino z mešanim blagom. Več naj bi bil naročanja blaga, knjigovodstva itd. Stanovanje, hrana in perilo prosto, mesečina po dogovoru, vstop takoj. Prednost imajo oni, ki založe primerno kavejo. — Pripravljen sem pa tudi, dati svoje dobro obiskano, in na zelo dobrem glasu stoječo trgovino v našem od enega do pet let. 1906-6

Matevž Kobal, trgovec, Jdrija.

Priporoča se dobro domače delo: srajce, bele, barvaste in piké, po meri, najboljši kroj, cena nizka.

Anton Šarc

Ljubljana, Sv. Petra cesta 8.

Zunanja naročila točno in ceno.

Lastna 1941-2
šivalnica in likalnica.

Vid Bratovž

Sv. Jakoba nabrežje 25

priporoča cenj. občinstvu iz mesta in z dežele kakor tudi ženinom in nevestam 206-24

svojo veliko [zalogo] razno vrstnega

pohištva

po najnižjih cenah.

Najcenejše
solnčnike in dežnike
domačega izdelka priporoča
JOSIP VIDMAR
Ljubljana
Pred škofo 19, Stari trg 4,
Prešernove ulice 4. 24

Št. 11 900.

Volitveni razpis.

V smislu §§ 5 in 8 deželne postave z dne 23. avgusta 1877 l. dež. zakonika št. 14, se naznanja, da se bo vršila

volitev dveh odbornikov in enega namestnika v glavni odbor za obdelovanje močvirja

katere volijo posestniki v katastrskih občinah Trnovo, Karlovska prodmetje, Gradišče v Ljubljani, ter posestniki v Stepanji vasi v ljubljanski okolici ležečega močvirskega okraja, v četrtek, dne 27. junija t. l. od devetih do dvanajstih v veliki dvorani „Mestnega doma“.

Volilna doba traja šest let, izvoljeni pa smejo biti le oni izmed volilcev, ki so dovršili 24 let, ki uživajo vse državljanske pravice in niso v službi odbora za obdelovanje močvirja.

Mestni magistrat ljubljanski,
dne 7. junija 1907.

Ces. kr. avstrijske

državne železnice.

Izvod iz voznega reda.

Veljaven od dne 1. maja 1907. leta.

Odhod iz Ljubljane juž. žel.:

4:58 zjutraj. Osební vlak v smeri: Jesenice, Trbiž (Samo ob nedeljah in praznikih od 2. junija do 8. septembra.)
7:05 zjutraj. Osební vlak v smeri: Jesenice, Gorica, Trst d. ž., Trbiž, Beljak, Celovec.
7:07 zjutraj. Osební vlak v smeri: Rudolfovo, Straža-Toplice, Kočevje.
9:05 popoldne. Osební vlak v smeri: Jesenice, Beljak, Celovec, Praga. (Samo od 1. junija.)
11:40 popoldne. Osební vlak v smeri: Jesenice, Gorica drž. žel., Trst drž. žel., Beljak, Celovec, Trbiž.
1:05 popoldne. Osební vlak v smeri: Rudolfovo, Straža-Toplice, Kočevje.
3:45 popoldne. Osební vlak v smeri: Jesenice, Gorica drž. žel., Trst drž. žel., Beljak, Celovec, Praga, Trbiž.
7:10 zvečer. Osební vlak v smeri: Rudolfovo, Kočevje.
7:35 zvečer. Osební vlak v smeri: Jesenice, Beljak, Celovec, Praga, Trbiž.
10:40 ponoči. Osební vlak v smeri: Jesenice, Gorica drž. žel., Trst drž. žel., Beljak, Trbiž.

Dohod v Ljubljano juž. žel.:

8:37 zvečer. Osební vlak iz Straže-Toplice, Rudolfovega, Kočevja.
8:45 zvečer. Osební vlak iz Trbiža, Prage, Celovca, Beljaka, Gorice drž. žel., Trsta drž. žel.

11:50 ponoči. Osební vlak iz Trbiža, Celovca, Beljaka, Gorice drž. žel., Trsta drž. žel.
6:58 zjutraj. Osební vlak iz Trbiža, Gorice drž. žel., Trsta drž. žel.
8:34 zjutraj. Osební vlak iz Kočevja, Rudolfovega.
11:15 popoldne. Osební vlak iz Trbiža, Prage, Celovca, Beljaka, Gorice.
2:32 popoldne. Osební vlak iz Straže-Toplice, Rudolfovega, Kočevja.
4:36 popoldne. Osební vlak iz Trbiža, Celovca, Beljaka, Gorice drž. žel., Trsta drž. žel.
6:50 popoldne. Osební vlak iz Jesenic, Prage, Celovca, Beljaka. (Samo od 1. junija.)

Odhod iz Ljubljane drž. kolodvor:
7:28 zjutraj. Mešani vlak v Kamnik.
2:05 popoldne. Mešani vlak v Kamnik.
7:10 zvečer. Mešani vlak v Kamnik.
10:50 ponoči. Mešani vlak v Kamnik. (Samo ob nedeljah in praznikih.)

Dohod v Ljubljano drž. kolodvor:

6:46 zjutraj. Mešani vlak iz Kamnika.
10:59 popoldne. Mešani vlak iz Kamnika.
6:10 zvečer. Mešani vlak iz Kamnika.
9:55 ponoči. Mešani vlak iz Kamnika. (Samo ob nedeljah in praznikih.)

(Odhodi in dohodi so naznačeni v srednjeevropskem času.)

C. kr. ravnateljstvo državnih železnic v Trstu.

30 do 50 spretnih zidarjev

in podpolir se sprejmo proti dobremu plačilu v stalno delo pri gradnji deželne belnice.

JOSIP STROHMEIER, mestni stavbnik v Gradcu

Velika trgovina

moških, ženskih in otroških čevljev

domačega in tvorniškega izdelka

Kongresni trg št. 6

v Tamborninovi hiši.

Naročena dela se izvršujejo natančno po meri iz najboljšega usnja v elegantni obliki in po prav nizki ceni. 1041-13

MATEJ OBLAK

čevljarski moster in trgovina s čevlji.

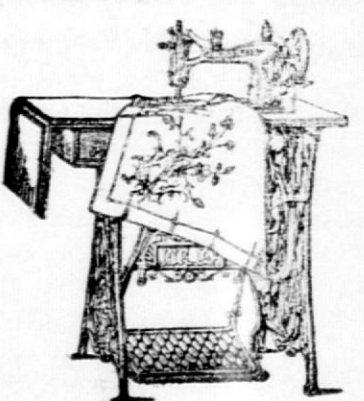
Ivan Jax in sin

v Ljubljani

Dunajska cesta št. 17

priporočata svoji bogato zalogo

voznih koles.

Šivalni stroji

za rodbino in obrt

Brezplačni kurzi za vezenje v hiši.

Pisalni stroji „ADLER“.

Pred

nakupom

si ogledjte velikansko

sukneno zalogo

R. Miklauca

v Ljubljani, Spitalske

23 ulice šte. 5.

Ostanki pod cenol

„Ljubljanska kreditna banka v Ljubljani“

12-66

Podružnica v SPLJETU.

Stritarjeve ulice št. 2.

Podružnica v CELOVCU.

Delniška glavnica K 2.000.000.

Rezervni fond K 200.000.

obrestuje vloge na knjižico in tekoči račun po 4 1/2 % od dne vloge do dne vzdiga. — Sprejema zglasila za subskripcijo deležev snuje se „Hotelske družbe z omejeno zavezo Triglav“ po K 500—, 1000—, 5000— in 10.000.

Rentni davek plača banka sama.

Rentni davek plača banka sama.

Delniška družba združenih pivovaren Zalec in Laški trg

priporoča svoje

Specialiteta:

izborna pivo. črno pivo „Salvator“.

Zaloga v Spodnji Šiški. — Telefon šte. 187.

1454-12

Pošiljavo na dom sprejema restavracija gosp. E. Kržišnik „Narodni dom“, Ljubljana. (Štev. telefona 82.)